

SCARA ȘI BALUSTRADA (2)

text: dr. arh. Ana Maria DABIJA

Revenind la scările principale, amplasate în spații publice, în marea majoritate a cazurilor avem trepte din plăci de marmură și balustrade metalice. În general avem de-a face cu variante diverse de traverse paralele cu panta scării, proporționate cu atenție și rafinement, dat de di-

mensiuni, culoare, vecinătăți etc. Materialele sunt compatibile, sunt prețioase.

Și totuși... Există o prevedere pe care mulți profesioniști o trec uneori cu vederea, din considerente estetice, de fapt. Este vorba despre asigurarea în deplină siguranță a circulației copiilor mici neîn-

soțiți pe scările respective.

Dacă la o bancă, de pildă, nu prea este de presupus că vor veni copii de capul lor și vor tropăi voios pe scări, la un restaurant, la teatru, la film, la mall... mă rog, copiii pot să se depărteze de însoțitori și să umble de capul lor. Iar dacă nu sunt atenți, au poftă să se facă

văzuți, să fie interesați, se joacă cu alți copii sau din orice alt motiv, există riscul să se cațere prin traversele balustradelor, să cadă și cine știe cât de tare să se lovească (aceasta este varianta optimistă).

Ceea ce scrie la normativ este că, în spații în care pot circula copii mici neînsoțiți, nu sunt admise balustrade care, prin conformarea geometrică, să ofere potențial de cățărare; adică sunt permise parapetele, balustradele, din montanți amplasați la maximum 10 cm, sau balustradele din panouri compacte (sau similar), fixate astfel încât micul aventurier să nu poată pune piciorul și deci să nu se poată

scări

cătăra.

Se poate considera această prevedere o restrângere a posibilităților de expresie arhitecturală - și este adevărat că despre aceasta este vorba - dar... arhitectul doar me totuși mai liniștit dacă știe că

cea ce a proiectat el este sigur. Există posibilitatea ca în fața traverselor de care vorbeam (adică realizând o blocare a accesului la traverse) să se prevadă panouri transparente din sticlă ori plexiglass, tocmai pentru a păstra aspectul balustradei aerisite, cu linii care reiau panta treptelor, dar realizând în același timp și protecția copiilor. De fapt, această din urmă propunere este măsura care ar putea fi luată la balustradele existente, fără ca arhitectura scării să aibă prea mult de suferit,

dacă s-ar pune problema asigurării siguranței copiilor. Aceleași probleme de siguranță în uti-

lizare se pun și în cazul supanțelor, galeriilor, în general a tuturor tipurilor de protecții împotriva căderii în gol. Iar rezolvările sunt, în mod inevitabil, aceleași. ■

